

KURIER Litewski

SRODA

Nr 107 (11358)

16

MAJ
1990 r.

Cena 10 kop.

DZIENNIK SPOŁECZNO - POLITYCZNY
Rady Najwyższej i Rady Ministrów Republiki Litewskiej

Ukazuje się od 1 lipca 1953 roku

NA SESJI RADY NAJWYŻSZEJ REPUBLIKI LITEWSKIEJ

15 maja kontynuowała swe obrady pierwsza sesja Rady Najwyższej. Posiedzenie prowadził zastępca przewodniczącego Rady Najwyższej Kazimieras Moška.

Na porannym posiedzeniu deputowani omawiali kwestie, które już były omawiane na poprzednich plenarnych posiedzeniach. Uchwalono ustawę o wniesieniu zmian i uzupełnieniu kodeksu pracy Republiki Litewskiej. Przedstawiając projekt dokumentu Egidijus Juraszinas podsumował poprzednio zgłoszone uwagi, nie było dyskusji nad tą kwestią.

Nie wywołał dyskusji również zgłoszony przez deputowanego Jūzasa Dringelisa projekt statutu deputowanego do rady samorządowej Republiki Litewskiej. Po zastanowieniu zaprobowano ten projekt ustawy i z pewnymi poprawkami zlecił komisji do spraw samorządu, aby za tydzień zgłosiła ustawę w parlamencie.

W dalszym ciągu omawiano projekt regulaminu Rady Najwyższej Republiki Litewskiej. Informację w tej sprawie zgłosił deputowany Aurimas Tauraitis. Podkreślił on, że wiele dyskusyj się w sprawie dokumentu określającego tryb działalności Rady Najwyższej. Na radę deputowani omówili pierwszą część regulaminu. Postanowiono, że na następnym posiedzeniu zostanie zgłoszony cały projekt i będzie się kontynuować jego omawianie.

Deputowani zakończyli omawianie kwestii nominacji dyrektora generalnego Litewskiego Radia i Telewizji. Dyskusję na ten temat zakończono już we czwartek, jednakże nie mało deputowanych wypowiedziało się w sprawie motywów głosowania. Po zorganizowaniu imiennego głosowania Dionijonas Štikonas nie został powołany na stanowisko dyrektora generalnego Radia i Telewizji.

Na posiedzeniu udzielono głosu przedstawicielowi delegacji kongresu obywateli Litwy. Przekazał on deputowanym, całemu narodowi litewskiemu pozdrowienia, życząc wszystkim trzeźwości i jednomyślności, aby dalej zjednoczonymi kroczili drogą niezłomności.

Na posiedzeniu popołudniowym deputowani wysłuchali wyczerpującego sprawozdania premiera Kazimierisa Prunskiene z podróży za granicę, o wynikach spotkań z przywódcami wielkich zachodnich państw i rządów. Przewodniczący Rady Najwyższej Vytautas Landsbergis w imieniu własnym i deputowanych podziękował premierowi za pracę wykonaną podczas podróży.

Następnie W. Landsbergis poinformował deputowanych o spotkaniu przywódców trzech państw bałtyckich w Tallinie.

(ELTA)

SPOTKANIA W STRASBURGU

Wicepremier Republiki Litewskiej, pierwszy sekretarz KC samodzielnego KPL A. Brazauskas był w Parlamencie Europejskim w Strasburgu (Francja). Spotkał się on z wiceprzewodniczącym Europejskiego, prezydentem wicelami frakcji konserwatywnych w parlamencie Plasterowem (Anglia), przewodniczącym frakcji przedstawicielami frakcji, a także innymi deputowanymi Parla-

mentu Europejskiego. W rozmowie wziął udział zastępca przewodniczącego komisji spraw zagranicznych Rady Najwyższej Republiki Litewskiej, sekretarz KC samodzielnego KPL Justas Paleckis.

W toku spotkania omówiono sytuację polityczną i ekonomiczną na Litwie w aspekcie politycznym, ewentualny wkład Parlamentu Europejskiego do norma-

lizacji sytuacji, nawiązania dialogu i rozmów z kierownictwem ZSRR, a także zorganizowania pomocy humanitarnej Litwie. W toku rozmów z przedstawicielami frakcji socjalistów, eurokomunistów poruszono zagadnienie rozszerzenia więzi z samodzielną KPL, nawiązania jej współpracy z Międzynarodową Socjalistyczną.

(ELTA)

19-20 MAJA - POWTÓRNE WYBORY DO RAD MIEJSKICH I TERENOWYCH

By się spełniały nasze dążenia...

W 94 okręgu wyborczym kandydował do Wileńskiej Miejskiej Rady Samorządu Ludwik ILCEWICZ (na zdjęciu, zastępca Wileńskiej Fabryki Maszyn Ochronekowych zjednoczenia „Sigma”).

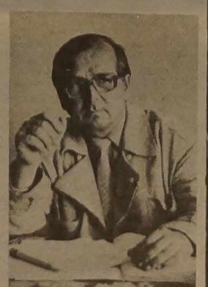
W naszym domu powiedzcie, że bohater niniejszej publikacji jest rodowitym wileńszczyźnianem, że jako dziecko przeszedł się z rodziną z rejonu solewskiego do Włosty. Tutaj ukończył Szkołę Średnią nr 19 (obecnie im. W. Syrokomli), w tej szkole uczył się jego dziadek, starsza córka Jolanta tańczy w „Wili”, zaś Roman i Barbara na razie są w „Wileńsku”.

Ludwik Ilcewicz jest absolwentem Wydziału Inżynierskiego Łódzkiego Uniwersytetu. Kilka lat pracował jako inżynier na Łódzkiej Włosty. Tak się jednak układało, że od 15 lat pracuje jako zastępca kierownika. A ponieważ prowadził prace społeczne. W Instytucie Kultury Polskiej na Litwie zajmuje się działalnością kulturalną. Należy do Zarządu Głównego Klubu Katolickiego.

go. Zawsze będąc aktywnej postawie, zaangażowaniu został wybrany przez Zarząd Miejskiej ZPL jako kandydat na deputowanego. Jest to chyba jak najbardziej odpowiedni moment, by zapytać kandydującego, o sądzi na temat realiów naszego życia.

— Ogólnie rzecz biorąc powiem, że w dzisiejszej sytuacji politycznej nie ma pewności co do jutra — mówi L. Ilcewicz. — Żas dla Polaków wileńskich najwęższe nie tylko przetrwać, ale także ku lepszej przyszłości. Przynajmniej nie do takiej rzeczywistości, jaką mieliśmy. W czasie odrodzenia narodów Litwy Polacy nie powinni pozostawać na uboczu. Dziś musimy jak najbardziej zaangażować się w realizację swych dążeń.

W swym przedwyborczym programie L. Ilcewicz stawia przede wszystkim za zadanie powołania ZPL. Uważa, że jedną z najważniejszych spraw dla Polaków jest zapewnienie wyższych studiów w języku ojczystym. Pozostaje tylko życzyć wyborcom, by wzięli aktywny udział

w głosowaniu. Przecież sprawą honoru każdego jest to, czy się przyczyni do zwiększenia liczby swych rodaków w Miejskiej Radzie Samorządu.

Jadwiga BIELAWSKA
Fot. W. Chluta

WSPÓLNE OŚWIADCZENIE O CZŁONKOSTWIE W KONFERENCJI BEZPIECZEŃSTWA I WSPÓŁPRACY W EUROPIE

Rada Państw Bałtyckich za najważniejsze swe zadanie uważa całkowite narodowe odrodzenie niepodległości wszystkich trzech państw bałtyckich.

Zwracamy się do wszystkich Narodowych Komisji krajów — uczestników Konferencji Bezpieczeństwa i Współpracy w Euro-

pie z prośbą:
— o wysłuchanie ogólnej Deklaracji przedstawicieli Rady Państw Bałtyckich i Oświadczenia w imieniu ich narodów;
— o przyjęcie komisji Litwy, Łotwy i Estonii w poczet członków Konferencji Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie.

Wytautas LANDSBERGIS
Republika Litewska
Tallinn, 12 maja 1990 r.

Arnold RUTEL
Republika Estońska

NA TEMATY DNIA

BEZROBOCIE: PRZYMUSOWE A REALNE

Według danych Departamentu Statystyki w ub. tygodniu pozostało bez pracy około 18 tys. osób. Ich liczba z każdym dniem wzrasta, bowiem w związku z brakiem surowca stały coraz to nowe zakłady. Do tego dochodzi reorganizacja zarządzania ekonomiczną, co pociąga za sobą likwidację dotychczasowych struktur i wyswobodzenie ludzi. Staniemy więc w obliczu realnego bezrobocia!

— Status „bezrobocia” dotychczas nie jest u nas ustawowo zdefiniowany, nie wiem, czy możemy w ten sposób określać to słowo — mówi dyrektor Republikańskiego Ośrodka Zatrudnienia Edmundas TYLA. — Faktycznie ludzie nie stracili miejsc pracy, nie mają jednak roboty z powodu wstrząsania produkcji. Skierowano ich do innych prac, bądź udzielono urlopu. Rzecz jasna, nie jest to wyjście z sytuacji, bo jak długo człowiek może urlopować...

Co w tej sytuacji może zaproponować sąsiadkowi zatrudnienia?

— Jak na razie, nie mamy zgłoszeń, tym spowodowanych. Natomiast możliwości zatrudnienia z każdym dniem się zmniejszają. O ile jeszcze w ubiegłym tygodniu było do wyboru 19,8 tys. nieobsadzonych miejsc, w tym 0,7 tys. urzędniczych — to w bieżącym liczba wolnych etapów zmniejszyła się do dziesięciu. Ktoś nie oznacza to, że przedsiębiorstwom będzie nie są potrzebni zamroznieni one wakacje, gdyż własnym pracownikom trzeba dać pracę. Poszukujemy organizacji, które by mogły zatrudnić czasowo, ale nie wszystkie zawierają z nami umowy, uwalniając wolne etaty. Spore liczby osób potrzebne rolnictwu, ale też wymaga się odpowiednich kwalifikacji.

Co w takim razie małą krytykę ci, którzy zostali zwolnieni w związku z komasacją etatów lub likwidacją instytucji. By nie przetrwać stału pracy, muszą

przebiec w określonym terminie się zatrudnić!

— Staramy się im w tym do pomocy, chociaż nie zawsze nam to się udaje. Na przykład, od początku roku skorzystało z naszych usług 1,5 tys. osób, w tym 340 urzędniczych. Z nich 970 u. zatrudniali do pracy, reszcie nie odpowiadały proponowane warunki. Wśród specjalistów, w tym w stosunku do tych można zastanowić, wać termin „bezrobocie”. Na razie jednak, jak powiedziałem, nie jest określony status bezrobocia, nie ma też opracowanego mechanizmu przekwalifikowania kadry. Istniejące w republice kombinaty szkoleniowe nie otrzymują zgłoszeń od przedsiębiorstw i organizacji, niewiele też jest chętnych zmiany zawodu. Bardzo wiele osób zatrudnionych jest z powodu specjalności, sporo nie ma w ogóle zawodu i nie zbliżył garnie się do jego zdobycia, uważając, że i bez tego znajdzie zatrudnienie. Przedsiębiorstwa rzeczywiście często biorą ludzi z ulicą, by nie mieć w stosunku do nich żadnych zobowiązań. Stojemy, dotychczasowy system przygotowania kadry nie zdaje egzaminu gospodarki narodowej. Potrzebne są głębokie zmiany w tej dziedzinie, to zaś wymaga nowych ustaw i odpowiedniej polityki rządu. Przeglądając bezrobocie rząd ZSRR już opracował projekt podstaw prawnych o zatrudnieniu mieszkańców. Uważam, że u nas również czas o tym pomyśleć.

— Dziękuję za rozmowę.
Henryk JUCHNIEWICZ

SPOTKANIE Z ŻOŁNIERZAMI AK

W najbliższą sobotę (19 maja) o godz. 12 w Szkole Średniej im. Władysława Syrokomli (ul. Linkszos 8) — kolejna impreza z udziałem członków Klubu Żołnierzy Armii Krajowej Ziemi Wileńskiej. Tym razem spot-

kanie z młodzieżą wymienionej szkoły. Zapraszani są nie tylko członkowie Klubu, lecz i jego sympatycy, a także wszyscy, którzy ciekawią się historią AK.

Inf. wł.

ZGODNIE Z UCHWAŁĄ, ALE...

Zaczniemy od uchwały nr 16 „O porządku przydzielania powierzchni mieszkalnej” z czerwca 1945 r. 25.01.89, przez Radę Ministrów Litewskiej SRR, a raczej od punktu 31 tej uchwały, który głosi:

„Powierzchnia mieszkalna przydzielana jest obywatelom w wyniku wspólnej decyzji administracji i komitetu związku zawodowego przedsiębiorstwa, instytucji, organizacji [...]”.

Różnice zdań między administracją i komitetem związku zawodowego rozpatrywane są przez nadrzędną organizację, w której gestii znajduje się dane przedsiębiorstwo, instytucja, organizacja wraz z nadrzędnym komitetem związku zawodowego i ich decyzja jest ostateczna”.

Ostateczna decyzja już zapadła i to zgodnie z uchwałą, ale...

Zaczęło się to 29 grudnia 1989 roku, gdy decyzją komitetu wykonawczego organizacji Wilenskich Miejskich Sieci Elektroenergetycznych Oświelenia Ulic przydzielono trzykrotnie więcej mieszkań niż w rzeczywistości.

Komitet związku zawodowego wymienionej organizacji (większość głosów 5:4) podjął zaskakującą decyzję: przydzielić mieszkania nie J. Wingisowi, który w kolejce na mieszkanie figuruje jako pierwszy, lecz drugiemu z tej kolejki J. Narwojszowi. Administracja (czyli dyrektor) opowiedziała się za J. Wingisem. A więc jest i różnica zdań.

Jan Narwojsz mający to przewagę nad konkurentem, iż o 16 lat dłużej pracuje w wymienionej organizacji (ogółem 26 lat), jest wzorowo pracownikiem, cenionym i lubianym w zespole zwrócił się do przewodniczącego związku zawodowego J. Walentasa z prośbą, by ten spór o mieszkanie rozstrzygnął ogólne zebranie zespołu. Lecz ono nie zostało zwołane. Sprawę przekazano do komitetu nadrzędnego czyli do Komitetu ZZ Pracowników Komunalnych Przedsiębiorstwa i Or-

ganizacji m. Wilna. Odbyło się zebranie i rada ZZ wymienionego komitetu większością głosów zdecydowała, iż nie ma powodu do zmiany kolejności, a więc mieszkanie otrzyma ten, który o rok wcześniej został wpisany na listę czekających na mieszkanie, czyli J. Wingis.

Ostateczna decyzja zapadła i nie sposób niczego zmienić, więc już raczej zaniechajmy wszelkich prób, co do kierowniczej działalności organizacji Wilenskich Miejskich Sieci Elektroenergetycznych Oświelenia Ulic Rejonu Czekanaskiego z pytaniem, jakimi pracownikami są obaj pretendenci. Cóż się okazało? J. Narwojsz — sam superlatyw. Sumienny, uczciwy, pracowity, listy pochwalne, podziękowania etc. etc. Gdy doszliśmy do J. Wingisa, goły rozmówczy — nico się skufundował. Rozumiem, nikt nie lubi wyrostu, ale w tym przypadku...

Chyba jednak nie zobowiązuję mnie do wydawania sądów o ludziach, o których niewiele wiem i z którymi nie pracowałem. Sądzę o nich mogąc tylko wyśrodkować. Właśnie — wyśrodkować.

Zwróciłem się do przewodniczącego Komitetu ZZ Pracowników Komunalnych Przedsiębiorstwa i Organizacji m. Wilna M. Kuncitasa.

— Czy nie sądzi pan, iż większość głosów, którą uzyskał J. Narwojsz podczas zebrania ZZ w jego rodzimym zespole świadczy chyba na jego korzyść. Może na decyzję związku zawodowego wpłynął i ten fakt, iż jedno z dzieci Jana Narwojsza jest inwalidą... W każdym bądź razie ten człowiek miał szansę, której pozbawiła go decyzja waszego komitetu. Dlaczego nie zaufaliśmy zespołowi, w którym pracują obaj pretendenci i nie

powierzylimy mu rozstrzygnięcia (na ogólnym zebraniu) tej spornej kwestii?

— Zgadza się, że decyzja zespołu (bez względu na to, za kim by się on opowiedział) byłaby sprawiedliwa. Ale według uchwały decydującej musieliśmy właśnie nie. A nasz komitet nie miał podstaw, by zmieniać kolejności. Zjadł sobie sprawę, że zespół może mieć inne zdanie i to zdanie niewątpliwie jest słuszne, ale... Na wyrażenie tego zdania jest po prostu za późno. Owszem, ogólnie zebranie zespołu mogło w swoim czasie za niewywiązanie się ze swoich obowiązków, za nagany, za wykreślenie dyscyplinarne przesunąć w kolejce J. Wingisa. Nie zrobiono tego przed przydzieleniem organizacji mieszkania, więc zespół może mieć żal wyłącznie do siebie.

A przeciwko uchwałom nie ma mocnych, obowiązują nas nawet wtedy, gdy większość uważa, iż są dla niego krzywdzące. A tak na zdrowie rozsądek, w wyższej opinii historii nikt nie zawinił, nikt nie popełnił jakiegokolwiek wykroczenia... I mimo to wielu ludzi zwątpiło w sprawiedliwość. Czy zdają oni sobie sprawę, że negatywnym „bohaterem” tej całej historii jest... nieznajomość uchwał i swoich praw. Jestem pewna, że nikt z tych ludzi, którzy uważają, że J. Narwojszowi stała się krzywda, nie miał zielonego pojęcia, iż w ich mocy było zmienić kolejność czekających na mieszkanie. Wydał mi się, że nawet komitety związku zawodowego wielu załóg pracowniczych nie za dobrze znają swoje prawa i obowiązki.

Wraz z przebudową w związkach zawodowych i przereformowaniem się ich w Wolne Związki Zawodowe Litwy bez wątplenia zostaną podjęte nowe uchwały. Miejmy nadzieję, że liderzy najmniejszych ogniów ZZ zapoznają się dokładnie z tymi uchwałami, przedstawiają je w swoich zespołach pracowniczych i wreszcie będą bronić interesów robotnika.

Lucyna DOWDO,
kor. „Kurier Wilenskiego”

Nie zdołały przebrzmieć echa „roszczeń” historycznych” historię BSR w stosunku do Litwy, a oto już są nowe, tym razem na szczeblu znacznie wyższym. Podczas spotkania M. Gorbaczowa z ludźmi pracy w Świerdłowsku prezydent powiadomił o następującej: „Kraj-rzecz 500 lat była w rękach Niemców, w wyniku wojny przeszła do Związku Radzieckiego, ponieważ zaś Litwa wchodziła do ZSRR, dołączono ją do tej republiki. Dzisiaj kaliningradzcy wyrażają propozycję o przyłączeniu Kłajpedy do swego obwodu”. („Prawda”, 1990, 04.27.).

Teraz dwie krótkie informacje. Zaczniemy od zaskakująco mało miarodajnych poniekąd źródeł międzynarodowych, wystarczająco autorytatywnych, że by ukazać dotychczasowe historyczne następstwa tej kwestii i oficjalnie do niej stosunek władz państwowych ZSRR. Wielka Encyklopedia Radziecka podaje m. in. następującą informację o Kłajpedzie: „Jedno z najstarszych miast Litwy, jako osada Bałtów znane w pierwszych wiekach n. e. W 1252 r. rycerze Zakonu niemieckiego, którzy wargnęli do Litwy, pobudowali zamek, a następnie założyli (1252-53) miasto, nazw. Memel. Od r. 1525 Kłajpada należała do Prus Książęcych, w 1629-35 do Szwecji, od 1701 do Królestwa Pruskiego (...) od 1871 — w składzie Cesarstwa Niemieckiego. Zgodnie z Wersalskim traktatem pokojowym (1919) miasto zostało przekazane pod zarządek Ententy; w 1923 zwrócone Litwie. 22 marca 1939 okupowane przez wojska niemiecko-faszystowskie. 28 stycznia 1945 wyzwolone przez Armię Radziecką”. (WER, Moskwa, 1973, t. 12 s. 774). W „Historii drugiej wojny światowej 1939-1945”, Moskwa 1974 r. czytamy: „22

marca hitlerowcy okupowali port Kłajpedę (Memel) i Kraj Kłajpedzki, narzucając rządowi Litwy odpowiedzialność za akty agresji Niemiec. W tym czasie Niemcy walczyli strategicznie do roku 1941 w Nadbałtyku i na Litwie. W 1941 Kłajpada do niedawna była przez Związek Radziecki dla Litwy, dołączono ją do tej republiki. Dzisiaj kaliningradzcy wyrażają propozycję o przyłączeniu Kłajpedy do swego obwodu”. („Prawda”, 1990, 04.27.).

Jerry WASZKIEWICZ
Mińsk

W razie opublikowania przez nas przekazywanej korespondencji z fundusz Między Litwy.

**Dzieje Wilenskiej
Brigady Kawalerii**

Od kilku lat pracuję nad obszerną książką poświęconą dziejom Wilenskiej Brygady Kawalerii, która w latach 1921-1939 stacjonowała na Wilenszczyźnie. Uważam, że dotąd odeszła i nie wiążeć kontaktów z wieloma oficerami, podoficerami i szeregowcami — tak w Polsce, jak prawie na całym świecie. Nie miałem jednak śladu szansy spróbować odcienia się tam, gdzie żyją i żyć i mieszkać powojenni — bądź ich rodziny. Są to wielka uprzejma próba, która jest kontaktem z żołnierzami i ich stopni (lub rodzinami) oddziałów wchodzących w skład Brygady (dla Oddziału Zapasowego. Interesuje mnie również kontakt z osobami posiadającymi jakiegokolwiek dokumenty, materiały lub fotografie dotyczące tego tematu.

Rafal E. STOLARSKI
ul. Hoła 20, m. 2
00-516 Warszawa
Polska

Ryszard KACYNEL
Grodno, BSR

TO BYŁA NASZA PIERWSZA PIELGRZYMKA

O wielkiej tragedii Polaków w Katyniu wiedziliśmy od dawna... właściwie od II wojny światowej. O zagładzie oficerów polskich w lesie katyńskim ojcowie opowiadali dzieciom, dziadkom wnucom, ale zawsze półgłosem, wszyscy wszak wiedziliśmy, że ten temat jest tabu.

I oto w pięćdziesiątą rocznicę tragedii katyńskiej strona radziecka stwierdzała, że wykryte materiały archiwalne pozwalają wyciągnąć wniosek, iż Katyń jest zbrodnią stalinizmu. Nie sposób wskrzesić zmarłych, lecz optymizm napawa już to, że będzie wskrzeszona prawda o tej strasznej zbrodni.

Nasza pielgrzymka do Katynia zbiegła się więc w czasie nie tylko z pięćdziesiątą rocznicą katyńskiej trage-

di, lecz także z wymazaniem jednej z największych białych plam w stosunkach polsko-radzieckich.

To była pierwsza pielgrzymka z Grodzieńszczyzny do tego świętego miejsca, a udział w niej wzięli nie tylko mieszkańcy Grodna, lecz także Ejsmontów i Nowogrodu.

Gdy byliśmy już prawie u celu i oczom naszym ukazywały się kolejne w Katyniu, zastępyliśmy. Prawie każdy pomyślał o tym, że każdy może właśnie w tym miejscu Oni, polscy oficerowie, przesiadali się z wagonów do ciężarówek z niepokojem w duszy patrząc w surowe twarze eskortujących ich ubojczych żołnierzy. Widocznie jechali ze świadomością, iż jest to ostateczna ich podróż i że nig-

dy już nie ujrzą Ojczyzny stanowiącej dla nich największą wartość.

Ponury wydał nam się ten las, by może wrzenie to pogłębiała wspaniała powiewająca w powietrzu mżawka. Aż oto ujrzeliśmy już znane ze zdjęć i telewizji symboliczne groby, debowy krzyż i te kręte, które tak bardzo przypominają ciemnową koronę syna Bożego. Poza tym było tu morze biało-czerwonych chodników, które przed kilkoma dniami zostawiła delegacja z Polski. Na ten widok doznaliśmy mieszanego uczucia wzruszenia i zgrozy. Nigdy nie zapomnę tego.

Złożyliśmy wiencie i kwiaty, zapaliliśmy znicze. Zaś o szczegółach tragedii oficerów polskich jeszcze raz usłyszeliśmy z ust naszego gościa z Białegostoku historyka Adama Dobrońskiego. Wśród

nas było pięć osób, których krewni padli ofiarami stalinizmu. Zostali straceni, byli, może gdzieś daleko od Katynia, a może tu właśnie... W każdym bądź razie dla Polaków, którzy nie wiedzą, gdzie spoczywają ich bliscy zamordowani przez stalinowskich oprawców, Katyń jest miejscem, gdzie można oddać hołd pamięci tych poległych.

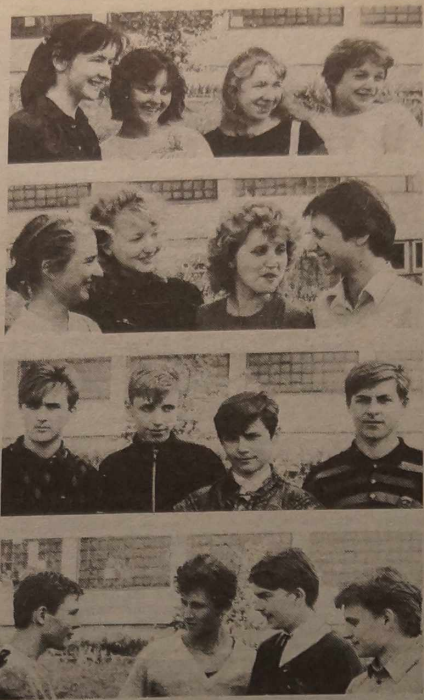
Złoczyliśmy swe gorące modły o wieczny pokój dla dusz tu poległych Polaków, a także o to, by ludzkość w przyszłości już nigdy nie dopuszczała się podobnych aktów zbrodni, by nikt nigdy nie doznawał podobnych męczeń.

Grodno, BSR

...z, jej
...przede

KLUB „POLONIA” — UCZNIOM

4-GODZINNA LEKCJA WUEFU

Działalność nowo powstałego klubu sportowego Polaków na Litwie „Polonia” nabiera konkretnych przejawów. Oto i ostatnio nie zechciał on być na uboczu wyznaczanego na 13 maja w republikańskiej szkole w Wilnie i na Wileńszczyźnie na stadion Wileńskiej Szkoły Średniej im. W. Syrokomli do udziału w święcie sportowym. Na jego program zostały się zjechały, spotkania w pilce nożnej, siatkówce i koszykówce.

Do udziału w imprezie zgłoszyli się wileńskie szkoły im. A. Mickiewicza, im. W. Syrokomli, or. 26, Rukajniańska Szkoła Średnia, Starotrocka Szkoła Dziewięcioletnia, Wileński Sowchoz-Technikum oraz reprezentacja Zaskianka — w sumie 15 kwadrantów. Starsi wiekiem mieli do pokonania dystans 800+400+200+100 m, a młodszy 400+200+100+60 m.

W obu wypadkach w rywalizacji dziewczynek najspokojniej wypadły gospodynie, zawodniczki Wileńskiej Szkoły Średniej im. W. Syrokomli, a w szafkach chłopcy jako pierwsi linię mety dwukrotnie mijali uczniowie Wileńskiej Szkoły Średniej nr 26.

Po biegach rozstawnych grali piłkarze, koszykarze, siatkarze i siatkarze. W meczu futsalowym jedenastka Wileńskiej Szkoły Średniej im. W. Syrokomli wygrała z Wileńskim Sowchozem-Technikiem — 5:4, pojedynki koszykarzy Szkół Średnich im. W. Syrokomli i 26, któremu kibicowali Jan Dowgiało oraz Jan Zakrzewski, zakończyły się zwycięstwem pierwszych — 51:45, a w spotkaniu siatkarzy i siatkarzy Wileńskiej Szkoły Średniej im. A. Mickiewicza górą byli chłopcy — 2:0. Wiele braw zebrali też mali piłkarze z Zaskianka, których na imprezę poprowadził przywieziony z Niemodłowa Ryszard Kaszalski.

Trwająca bez mała 4 godzin impreza, swoistą lekcją wuefu, można zaliczyć do udanych. Jej końcowym akordem było rozdanie nagród książkowych, innych drobnych upominków, co uczynił prezes klubu „Polonia” Janusz Jaszczanin, wiceprezes Stefan Kimsa oraz członkowie zarządu Algis Mickiewicz i Ludwik Adamowicz.

Henryk MAZUL
NA ZDJĘCIACH: zwyciężki kwartety sztafet.
Fot. Wiktor Zarosławski

UWAGA, INICJATYWA!

SKIEROWANIA DLA CHORYCH DZIECI

Koło Medyków ZPL zawiadamia rodziców, opiekunów oraz nauczycieli szkół polskich, że 20 maja br. (niedziela) o godz. 10 w szkole im. A. Mickiewicza (ul. Kropuła 11) odbędzie się zapis dzieci w wieku 10—15 lat do schorzeń układu oddechowego, krążeniowego, wadami słuchu, wzroku, wymowy, a także dzieci niepełnych. Cel — skierowanie na leczenie sanatoryjne na Podkarpacie w Polsce. Dzieci ze schorzeniami uk-

ładu nerwowego i osłabione skierowane zostaną do sanatorium na Kujaławach. Przy zapisie (tzn. 20 maja, w lokalu Wileńskiej Szkoły Średniej im. A. Mickiewicza) należy przedstawić kartę chorobową dziecka.

Koło Medyków ZPL

Redaktor
Zbigniew BALCEWICZ

Tylko 17 dni od 26 maja do 11 czerwca 1990 r. w Wilnie występy gościnne cyrku „AEROS”

Z NIEMIECKIEJ REPUBLIKI DEMOKRATYCZNEJ

W programie: słonie indyjskie, atrakcja „Drapieżniki”, trowsane konie, pieski, osły, ekwilibryści na linie i inne pozycje tradycyjnych i oryginalnych gatunków.

Początek przedstawień o godz. 15 i 19 codziennie.

Prezentowanie cyrkowe trwa dwie godz. 20 minut.

Zespół cyrkowy będzie się mieścił przy al. Kosmonautów w dzielnicy Szeszkine.

Od 14 maja rozpoczyna się przedprezoda biletów w kasie cyrku na przystanku koło Domu Towarowego.

Na przedstawienia w soboty i niedziele przede wszystkim uwzględnia się zgłoszenia zespołów z terenu. W cyrku działa „Ekspress-Foto”. Fotografie wydawane są o godz. 13 i 22 przy głównym wejściu do cyrku.
(Zam. 213a)

Dyrekcja

TELEWIZJA

ŚRODA, 16 MAJA

PROGRAM REPUBLIKARSKI

7.45 — Dzień dobry. 8.15 — Program ekonomiczno-publicystyczny. 9.15 — Program Leninogrodzkiej TV. 10.00 — Film-koncert. 10.30 — Kreskówka. 10.50 — Wiadomości. 10.55 — Nowości dnia (w jęz. ros.). 10.55 — TV Forum. 11.00 — Różnorodność. 11.30 — Forum TV. 20.40 — Dobranoc. 21.00 — Panorama. 21.35 — Pał. odrodzenia. 23.05 — Wiadomości.

I OGÓLNOZWIĄZKOWY

5.30 — 120 minut. 7.30 — Serial TV „Droga do labiryntu”. Odc. 5. 8.55 — Gra pastwowa orkiestry dętej RFSR. 9.15 — Almanach „Dookoła świata”. 10.15 — Film fab. „Szczęśliwa”. 11.30 — TV służba nowości. 14.45 — Tenis rosyjskiej. 15.35 — Program filmowy „Egipt”. 15.55 — Godzina dla dzieci. 16.55 — Magazyn „Telecho”. 17.25 — Chwila poezji. 17.30 — TV służba nowości. 18.00 — Władza. 18.00 — Kreskówka. 18.45 — TV film fab. „On, ona i dzieci”. 20.00 — Czas. 20.40 — Mięszanka informacyjna. 20.45 — Aktualny wywiad. 20.55 — Towarzystwo mecz piłkarski. 21.00 — Związek Radziecki. 22.35 — TV festiwal muzyki rosyjskiej. 23.10 — TV służba nowości.

II OGÓLNOZWIĄZKOWY

17.30 — TV służba nowości. 18.00 — Na sesji Rad. Najwyższej ZSRR. 18.00 — Dobranoc.

TELEWIZJA POLSKA

PROGRAM I

10.15 — Wiadomości poranne. 10.25 — „Dzień w naszym kraju”. 10.30 — Komedja obyczajowa prod. czechosłowackiej. 11.25 — Domator. 11.30 — Program dla dzieci. 11.35 — Dzień dobry. 11.45 — Gry wojenne. 11.50 — Program lokalny. 12.45 — Rolnicze rozmaitości. 13.00 — Dobranoc. 20.10 — „Rzeczpospolita samorządna”. Program publicystyczny. 20.30 — Wiadomości. 21.00 — „W dwóch ryłkach”. 21.05 — Wywiad. 21.10 — „Przywileje”. 21.15 — Film kryminalny prod. polskiej. 22.45 — Wyścig Pokoju. 23.10 — „Lex”. 23.15 — Magazyn społeczno-prawniczy. 23.55 — Wiadomości wieczorne. 0.10 — Rozmowy w „Respublika”.

CZWARTEK, 17 MAJA

PROGRAM REPUBLIKARSKI

7.45 — Dzień dobry. 8.15 — TV dla uczących się. Uczymy się mówić po angielsku. 10.30 — TV dla uczących się. Uczymy się mówić po francusku. 10.40 — Wiadomości. 10.45 — Nowości dnia (w jęz. ros.). 10.55 — Godzina polityki. 20.30 — Dobranoc. 21.00 — Panorama. 21.35 — Studio państwowe. 22.35 — Wiadomości. 22.50 — Mistrzostwa koszykarskie Litwy wśród mężczyzn. „Szweska” (Wilno) — „Pienas” (Kowno).

I OGÓLNOZWIĄZKOWY

5.30 — 120 minut. 7.30 — TV film fab. „On, ona i dzieci”. 8.45 — Mistrzostwa koszykarskie reprezentacji Izraela i ZSRR. 10.25 — Godzina dla dzieci. 11.25 — Mięszanka informacyjna. Na 11.30, 14.30 — Służba nowości TV. 14.45 — Film dla dzieci „Timur i jego drużyna”. 1 seria.

15.30 — Film-koncert. 16.30 — Wesołe starty. 17.05 — Film kulturowy. ZSRR — „Przebieg”. 17.30 — Służba nowości. 17.35 — Stopień do Poranne. 18.15 — „Do lat 16 i dla starszych”. 19.00 — Koncert estrady przyświeckiej pieśniarzy młodej USA. 20.00 — Czas. 20.45 — Aktualny wywiad. 20.50 — Film fab. „Szaleństwo”. 21.05 — TV festiwal muzyki rosyjskiej. 22.30 — Na światłach Dnia. 22.45 — Dobre. 23.05 — Służba nowości TV.

II OGÓLNOZWIĄZKOWY

17.30 — Służba nowości TV. 18.00 — Filmy reżysera W. Laskowicza. 19.05 — Dobranoc. 19.20 — Program informacyjny. 20.00 — Kultura wychowania rosyjskiego. 20.30 — 1 sat. w putowaniu ludowych folkloru.

TELEWIZJA POLSKA

PROGRAM I

10.15 — Wiadomości poranne. 10.35 — „Uwodziciel”. 10.40 — Serial prod. angielskiej. 11.25 — Domator. 12.10 — 12.20 — Dzień dobry. 12.25 — Program dnia. 12.30 — „Dla młodych”. 12.35 — „Kwiaty”. 12.45 — Telecho. 13.30 — „System”. 13.35 — Służba ekonomiczna. 13.40 — Program lokalny. 13.45 — „Służba Katedry”. 13.50 — „Służba Katedry”. 14.00 — Dobranoc. 20.10 — „Od A do Z”. 20.15 — Publicystyczny. 20.30 — Wiadomości. 21.00 — Studio sąsiadów. 21.05 — Wywiad. 21.10 — „Uwodziciel”. 21.15 — Serial prod. angielskiej. 21.20 — „W dwóch ryłkach”. 21.25 — „W dwóch ryłkach”. 21.30 — Program publicystyczny. 21.35 — „Pegaz”. 21.40 — Magazyn aktualności kulturalnych. 21.45 — Domator. 22.30 — „W dwóch ryłkach”. 22.35 — „W dwóch ryłkach”. 22.40 — „W dwóch ryłkach”. 22.45 — „W dwóch ryłkach”. 22.50 — „W dwóch ryłkach”. 22.55 — „W dwóch ryłkach”. 23.00 — „W dwóch ryłkach”. 23.05 — „W dwóch ryłkach”. 23.10 — „W dwóch ryłkach”. 23.15 — „W dwóch ryłkach”. 23.20 — „W dwóch ryłkach”. 23.25 — „W dwóch ryłkach”. 23.30 — „W dwóch ryłkach”. 23.35 — „W dwóch ryłkach”. 23.40 — „W dwóch ryłkach”. 23.45 — „W dwóch ryłkach”. 23.50 — „W dwóch ryłkach”. 23.55 — „W dwóch ryłkach”. 0.00 — „W dwóch ryłkach”.

Kalendarium

* Środa (18.V) jest 136 dniem 1990 roku. Do końca roku 229 dni.
* Znak Zodiaku — Byk (21.V — 21.VI).
* Imieniny: Andrzeja, Jędrzeja.
* Wschód Słońca — 5.12, zachód — 21.19, Długość dnia 16 godz. 07 min.

... ..

Litewska Służba Hydrometeorologiczna przewiduje na 16 maja zachmurzenie zmienne, bez opadów, wiatr z kierunków zmierzających umiarkowany, temperatura 11—16 stopni.
W ciągu następnych dwóch dni krótkotrwałe opady. Temperatura w nocy 2—5, w dzień 13—18 stopni.

KURIER Wileński

Od 1 lipca 1933 roku do 8 lutego 1990 r. ukazywał się jako „Czerwony Sztandar”.

Adres redakcji:
232019, m. Wilno
al. Kosmonautów 60,

Telefony: redaktor — 42-79-01
zastępcy redaktora — 42-79-02
42-79-48; dział listów — 42-79-03
42-69-65; redakcja ogólna — 42-79-04
42-13-81; ogłoszenia — 42-79-05
Druk offsetowy, 1 arkusz wydawnictwa
Drukarnia litewskiego przedsiębiorstwa wydawniczego „Spada”
Indeks 67218
Nakład 56000 egz.
Zam. 1176